

יום ראשון, כ"ח תשרי תשכ"ה

שחרית כרגיל וכן מנוחה. בשעה 00:5 הלך לבתו וחזר בשעה 00:6. כשנכנס הביט לעבר התל' הלומדים ב"זאל". למערב יצא בשעה 20:10. היהليل "יחידות" עד שהAIR הבקור. אנו התמימים עשינו סדר לעצמנו להיות ערים עד סוף ליל היחידות.

יום שני, כ"ט תשרי תשכ"ה

בחזרת הש"ץ בכיה הרבិ כמה פעמים עד כדי כך שלפעמים בקושי אמר המילים. חשבתי בלביו שכן רואים תופעה נפלאה: שמחת החג פעולה השבתה של צערו מצד שכן הוא העניין על פי תורה, אך כשהשו ימי החול חוזר הצער בძיפות מה. לאט ובקט גמר את השמונה-עשרה. הרבិ נסע היום לאוהל לפני הצהרים וחזר דקוט ספורות לפני השקיעה. אחר מנוחה ומערב נסע לבתו. לתפילה מעריב לא ניגש הרבិ לעמוד, כנהוג בר"ח.

יום שלישי, אדר"ח חשוון תשכ"ה

היום לא יצא הרבិ להתחלה התפילה רק לחוביו קדיש. עלה ל"רביעי". בשעה שהציבור התפללו מוסף הרבិ עמד ליד הסטנדר ואמר משניות. אמר תהילים עם הציבור, משניות וקדיש. למנוחה נכנס ואמר מיד משנת "ר' חנניה בן עקשייא" (כונראה בಗל שלא אמר היום בבוקר קדיש דרבנן לפני הodo) ואמר קדיש דרבנן. אחר כך רמז שיתחילו להתפלל, לא ניגש לפני העמוד (בחזרת הש"ץ אמר משניות).
היום שמענו על שינוי בולט בהנאה (כונראה החל מ', תשרי) - היחידות תהיה רק ביום ראשון וחמשי ולא תתקיים יותר ביום שלישי.

התמימים ביקשו מהאורחים שיוציאים לדרך חזורה, במיחוד לאורחים מאה"ק שיואילו להתוועד עם לפני ה"זיעקב הילך לדרכו". ואכן בליל רביעי ב'זאל' הקטן, בלילה מודעתות ובלי להפריע למחרן התקין של חי' השיגרה ב-567, התישבו ר' אברהם פאריז, ר' אשר ששונקין ועוד להתוועדות עם התמימים.

ר' אשר דרש זהירות במחשבה דברו ומעשה, מיסוד על הדרושים ב"תורה אור" על פרשת השבוע. אח"כ דבר ר' אברהם פאריז וחידד את דבריו, והסביר כי תמים צריך להיות "זהיר". זהיר במחשבה ובדיבור ובעשא, ככל מחשבותיו דבריו ומעשיו "זהיר" במחשבה על הרבិ בדיבור על הרבិ ובעשאים מה שהרבិ דרש מאתנו.

בהמשך הדברים סיפר ר' אברהם שבזמן היותו "תמים" בליבורוitus התהכר בין התמימים המבוגרים ממנו ובין צערו הצאן שהגיעו מעיריות שונות ללימוד בישיבה, ומכל אחד מהם הילך ר' אברהם לשמע מה הוא קלט מהרבិ, מה הוא שמע - "וואס האט זיך אפיגלאעט בי' יעדערען", וכל אחד מהבחורים ביטא את עצמו, ור' אברהם קלט את מה שהבין שהחרוי, וסימן "ומאלו שלא דברו כלל וشتוקו, לך יותר יותר..."

יום רביעי, בדר"ח חשוון תשכ"ה

שחרית כרגיל כמו אתמול.
למנוחה אמר קדיש לפני התפילה אתמול. למערב כבר התפלל הרבי לפני העמוד. הילך לבתו לעruk בשעה 00:12.

יום חמישי, ב' חשוון תשכ"ה

הרבי יצא לתפילה בשעה 5:9. התפילין היו מסודרות על כל היד. ר' זלמן דוכמן אמר לרבי שיש סנדק לבנית, ואמר הרבי "אה?" ור' זלמן דוכמן שוב חזר ואמר שיש סנדק. הרבי חזר ואאל "ווער?" והוא ענה על עצמו, שהוא הסנדק בברית. למנחה כשהרבי התחילഴורת הש"ץ הסתכל לيمינו ולשמאלו (כנראה כדי לראות אם ר' זלמן דוכמן נמצא). לבסוף אמרו תחנון. מעריב כרגיל. הלילה היה ליל "יחידות" עד מאוחר.

יום שישי, ג' חשוון תשכ"ה

בתפילה שחרית ב"הווע", במילה "חכתה" שבפסקוק "נפשו חכתה לה" הדגיש את הח' (כמ"ש בסידורים של הספדים). כך מדגיש כל יום.

שבת קודש פרשת נת, ד' חשוון תשכ"ה

הרבי בא ל-5:77 בשעה 5:9. חכו לו ליד הדלת זוג שבנים חולה מאד. כשהרבי יצא את המפתח (הוא אוחזו עם חוט קשור) ניגש אליו הבעל ואמר לרבי "גוט שבת" והתחילה לדבר עם הרבי. הרבי ענה לו "ס' שבת" ונכנס לחדרו. הבעל הלך והאשה נשארה, ממתינה במתנה רב ע"י הדלת. כשהרבי יצא מחדרו עברו כמה דקות ונגשה האשה שוב ואלה אם היא יכולה לומר כמה מילים, והתחילה לומר על בנה שהוא חולה מאד והוא בבית-הרופא זמן ממושך, ובכתה מאד ובכיותה הרעדו את השומעים סיב. הרבי נעמד לרגע ואמר לה שיעשו "מי שברך" בקריאת התורה, ושאל לשמו ולשם האם. אח"כ אמר לה שהזה וודאי בעליה, שיאמר לגבאי לומר "מי שברך". האשה המשיכה ובקשה "אבל ברכה מהרבי אני רוחה" ובכתה ואמרה עוד הפעם (נדמה לי שהרבי אמר "מי יועט הערן בשורות-טבות") והיא בקשה משהו מיוחד שהרבי יבטיח לה שבנה יקום. הרבי אמר ארבע פעמים "מי יועט מאכן 'מי שברך'", ויד להתפלל. לפני הווע אמר הרבי כמה פרקי תהילים מהתהילים שמונח על ידו והמשיך להתפלל. מפטיר כרגיל.
אחר התפילה הרבי ייד, סימן להתוועחות.

התוועחות התחלתה בשעה 3:1. הכינו לרבי חומש כפי שביקש מראש. דבר שיחה על רשי' שאומר על נוח "יש דורשים לגנא". אח"כ היה עוד שיחה על רשי' ושיחה נוספת על פרק מא' בתניא, והאריך מאד בעניין עבודת התפילה ומעלתה. דבר שפעם אמרו שייתור טוב להתכסות בטלית על הפנים ולהידם לחצ'י שעיה אף' שאין לו מה לחשוב ועי'ז השני שלא ידוע מה הוא עושה זה יפעל עליו.

אחר מנחה הלך לחדרו. בדרך ראה שkeit של טלית על תהילים והוירה. עשה בידו לנגן. מעריב בשעה 3:7. להבדלה ממחכה ומבייט על המבדיל עד שגומר ברכבת על הגפן. הולך לחדרו וסימן לעומדים בצד לאות "גוט וואך, גוט וואך".

בימי חדש חשוון ביקשתי חדב"ג הרש"ג שי' אם אוכל להיות מעט לעוזתו, "ללמוד יחד"
כלשונו. קבענו ללימוד מיידי מוצאי שבת קודש את סוף המאמרים ה'תורנ"ט.
מובן שאין לשער את גודל העורך בין השכלתו הרוחבה של הרש"ג לבין "הברנת"
בחסידות, אך חדב"ג הרש"ג שי' היה צערן זאת לעת זקנותו. קשה היה לו הלימוד בלבד,
ובכלי מודח בחברותו הדבו עזוזו שלא להידם וכו'.

בין הלימודים שנמשכו על פני חדשים אחדים היה מספר לי מעט סיפורים ופתגמים
חסידים מימי קדם. את חלקם אני רושם למען עמדו ימיים ובין.

א) ר' היל מפאריטש היה פעם אחת בבית שהוא בו תמןות ולא אמר מאמר עד שהוציאו את התמןות מן הבית, אפלו את התמןות שהוא במרת השולחן.

ב) ר' היל היה בסעודה ואכל. כשהגינו לבשר שאל האם הבשר כשר ואמרו לו שכן. שאל ר' היל עוד הפעם ואמרו לו שנמצאת כאן האשה שלקחה את הבשר לשוחט. שאלוה ובתחילת שיקרא לבסוף הוודתה, והביאו את העREL הגוי ואמר שהוא עשה כמו שהשוחט עשה. שאלו את ר' היל האם זה 'מופת' וענה שלא, הוא רק שligt על המחשבה שלו.

ג) פעם אמר אדמו"ר הרש"ב מאמר (או שיחה), והסביר את עניין סירכת הריהה על פי חסידות. ר' גורנש אמר לאדמו"ר הרש"ב שהוא אצלו "ענין חדש" (ס'bamir א ניעס). ענה לו אדמו"ר הרש"ב שגם אצלי זה חדש, כי הגיע אליו השולחן-ערוך הפרט של אדמו"ר הילן ובו ישנו עניין סירכת הריהה, ובו הסבר עפ"י חסידות מאדמוה".²

ד) אדמו"ר הילן בא פעם לאדמו"ר הצמח צדק אחר הסתלקותו (בಹקץ או בחלום?) ואמר לו שיחדש דין מחדש כפי דעת הט"ז, והוא זה אחר שהאדמו"ר הילן חידש הלכה הפך דעת הט"ז, ולמעלה הצרו מאד לט"ז ובגלל זה ייד אדמו"ר הילן ואמר לאדמו"ר הצ"צ שיפסוק את הדין מחדש, כי אדמו"ר הילן בעצם לא יכול לפסוק זאת.

ה) הרב דיבר פעם מעניין שהבניים ערבים לאות, ור' שמואל לוייטן אמר לרבו שבירושלמי כתוב שביבנה ביטלו את ערבות הבנים, וספר על זה ר' שמואל שביחסתו במוסקבה סיפר ר' היל הפלומעניק של ר' היל פאריטש שבזמן שהוא מגפה פעם על ילדים בעירה של חסידי צ'רנוביל ואדמו"ר הילן היה צריך לעבור שם ופחדו שאדמוה"ז לא ירצה לעצור בgal שעירה של צ'רנוביל, והכריחו באופן כזה שהרבו יצטרך לעבור שם, ואמרו לאדמו"ר הילן שיש מגפה. אדמוה"ז נכנס לבית הכנסת ואמר "ביבנה בטלה ערבות הילדים" ותclf עבורה המחלה מהילדים.

ו) ספרו לבעל שם טוב אודות גור הצדקה פוטוצקי שהלך להישרפ על קידוש השם ואמר להמון שמסבב שרכו לפתוות ש"חוליה אחת של ציצית לא שווה את כל הכסף שהבטיחו לו" וכו'.

ז) הרש"ג היה בן שמונה שנים כשפגש בפעם הראשונה את אדמו"ר הרש"ב נ"ע והוא זה בברלין, כשהנכנס לחידות לשאול אודות ניתוח לאביו של ר' ש"ג. אמר לו הרש"ב נ"ע מה הוא לומד ואצל מי. הרש"ג ענה שלומוד חומש זה זה וחילק מפרשה זו וזה עם ר' ש"י אצל המלמד ר' לייזר צ'רסקי. אמר לו הרש"ב נ"ע שיאמר למלמד צריך למדוד את כל הפרשה עם ר' ש"י, ושרש"י זה "יינה של תורה הנגנית".

בשנת תרע"ב כשהרשות"ג למד כבר בליטא-ויטש שאל אותו שוב הרש"ב נ"ע מה לומד ואצל מי, ואמר שלומוד ליקוטי-תורה ואצל..... ולומד קטעים ומאמרים מפה ושם. שאל אותו הרש"ב האם הנר זוכר את היחידות הראשונה ומה שאמרתי לך אז, תדע כי ליקוטי-תורה זה "יינה של תורה בפניםיות". וספר הרב ש היה לו פעם וויכוח עם משכילים של חסידות, האם צריך למדוד ליקוטי-תורה או מאמורים של הרביים (והתעט פשוט). המשכילים טענו שצריך למדוד רק מאמורים ורש"ב טען צריך למדוד גם ליקוטי-תורה. אח"כ כספיר זאת לאביו אדמו"ר מוהרשנ"ע אמר לו שהוא צודק, וכי ר' ש"י זה "יינה של תורה הנגנית" וליקוטי-תורה זה "יינה של תורה הפניםית".³

ח) הרש"ג היה צריך להתייצב בצבא, ואדמו"ר הרש"ב אמר לו שכשיהיה שם שיזכיר מהדומות של הרב, וכך היה שוחרר.

ט) אדמו"ר הצמח-צדקה היה פעם בשליחות אדמו"ר הילן עבר בעיר צ'רנוביל ורבו מרדכי מצ'רנוביל ביקש שיאמר דברי תורה, והצ"צ היה אז בגיל 18-17, ור' מציגרנוביל היה מזקן

תלמידי הרב המגיד. משך הצמח-צדק בכתפו לאות מנעה מלאמר. אמר לו רבי מרדכי שיאמר מה זה חב"ד, ואמר לו הצע"צ שהב"ד זה חכמה בינה ודעת. אמר לו רבי נחום אני אומר לך מה זה חב"ד - ח' זה "חם לבי בקרבי", ב' זה "ההגי תבער אש", ד' זה "דיברתי בלשוני".

ו) ר' שמואל לויtin סיפר לרבי הרש"ב או לרבי ריע"צ שכשגורו עליו לנסוע לג' שנים לגלות והיה זה בשבת, ולא ידע מה לעשות אם לחת את התפילין וכן תורה-אור (אוכל כגון מצה גדור וביצים אין לא היה לו ומורור לא היה צריך) הוא לקח כי זה פיקוח נפש ממש ואמר שפוך חמתק ווי עס דארף צו זיין (כבדי למוהי), ושאל מהרבי תיקון על חילול שבת, ואמר לו הרבי שילמד כל يوم משנה ממסתת שבת, ושיקרא כל יום קריית-שמע בתפילין.

יא) אדמו"ר הצמח-צדק אמר שהצער ניקולאי שכח כי הוא רק 'נברא'.

יב) אחד מאיסט-סיד סיפר שראה את הצמח-צדק בראש-השנה, וכשהגיע לפסוק "שְׁאָנוּ כָּל-עַמּוֹת כִּמְצָא שֶׁל רַבִּי קָפֵץ פָּתָום עַל הַבִּימָה".

יג) פעם אמר הריע"צ מה שלא היה כדאי לשומען. אמר לו כ"ק אדמו"ר הנה הרי ר' אברהם הארץ כותב כ"כ, וענה לו שם אני הייתי חושב ע"ע כמו שאברהם פריז חושב עלי וכו'.

יד) אחר הסתלקות אדמו"ר הצע"צ שאלו מה מהורה"ש מודוע לא נסוע לרבי, ומהורה"ש ענה: אינגעראמן דארף האבן א רבבי. וען איך וואלאט האבן א רבין וואלאט איך מעבר לים גיאן (לייפן).

טו) פעם בא אדמו"ר הריע"צ בשנת תרס"א לאדמו"ר מגור והשicha עברה ביניהם ממעשה שאסר הרב תומארקיןasha שעברה עבירה שעיל דין הייתה צריכה גט, ור' אהרן מצירנוביל התיר אותה, וכשבאו לאדמו"ר הצע"צ אמר "מה שהצדיק ר' אהרן מתיר, כי שמא מחטה עוננה בדמות".

טז) הבעל עגלה הגוי של אדמו"ר מהורה"ש אמר על מהר"ש שהוא בעל עבירה, ומודוע, כי הוא נסוע עמו ליער ובוכה שם הרבה, אחרת מה יש לו לבכות... .

יז) אדמו"ר מהורה"ש היה מדיק על הבעל-עגלה שיבוא בזמן.

יח) פעם רצו מהבונדיים לירות באדמו"ר מהורה"ש והיכינו וארכנו לו ביער ורצו להודיע זאת לרבי ולא הספיקו, ולבסוף אמר שנפל לו ברעון לנסוע בכיוון אחר אותו יום ועי"ז ניצל.

יט) פעם אחת עצרו את אדמו"ר הרש"ב ורצו לירות בו, ואמר להם "מה הנכם ווצים" ותclf ברחו.

כ) אדמו"ר הרש"ב אמר לפלאווער "אוזי" ווי א פיגעל איז גישטאנען מיט אמענטש און ד' פיגעל איז אורייף געלפלייען און ער איז גיבליךן אליען, איזי מיר זייןען דאר גיוען חברים, נאר א מענטש דארף וויסען זייןע מעלות".

יום ראשון, ה' חשוון תשכ"ה

שחרית ומנחה כרגיל. למערב זהה יומן השלושים לפרטת אמו הרכנית ע"ה הוציא הרב מאמר חדש מאדמו"ר מהורה"ש ד"ה "מאימתי קורין את שמע". כן ביקש ללמידה את המאמר אחר מעריב ולהתוועד אחרי זה. ירד להתפלל למיטה בזאל כרגיל.

הלילה הוא ליל "יחידות".

יום שני, ז' חשוון תשכ"ה

הרבי נכנס ב-20:9. נתן צדקה לעניים שעמדו ליד הפתח. כידעו שהרבி צם ביום בה"ב. מעריב התפללו בשעה 7 כי הרבי מסיים את הצום. אחר התפילה נסע לבתו.

יום שלישי, י' חשוון תשכ"ה

ماتמול אחר מעריב עד היום בבוקר לא היה הרבי ב-5:57. היום הכל היה כרגיל. לעריב ב"עשה שלום" הטה ראשו קודם לימיינו (בקדיש) ואח"כ לשמאלו ושר עזה פ' עשה קודם לשמאלו ואח"כ לימיינו (כרגיל).
בגמר התפילה נסע מיד לבתו וחזר רק למחרת (캣מול). לא היה "יחידות".

יום רביעי, ח' חשוון תשכ"ה

כידעו הולך הרבי עם שרול קצר, מכסה את התפליין בשרוולו. אומרים שהרבி לא אומר את ה"יה רצון" שלאחר "שים שלום" בחזרת הש"ץ (יש בזה מחלוקת בשולחן-ערוך). מנהה ומעריב כרגיל.

יום חמישי, ט' חשוון תשכ"ה

הרבי מדיק בתיבת "חכתה" שבhoodו, וכן בישתבח אומר הרבי "מעולם /עד עולם אתה אל-"
עם זו. ל"אשmeno" להاكتות, שם הרבי את האגודל של יד ימין בתוך כף היד וסגור עם שאר
הاكتות את היד (רק בעת הاكتות). כן מכח ב"ואנחנו הרשענו".
עוד ראייתי בקדיש שאחר קרייה"ת מקפיד הרבי לאחוז את ה"עץ חיים".
מעריב בשעה 7, לנראה שהרבி צם היום.

יום ראשון, י"ב חשוון תשכ"ה

הרבי בא ל-5:57 ברכב (בחורף מביא אותו הנהג). בשעה 20:9 נכנס לחדרו ויצא לתפילה
ב-20:9. כפי הנראה הרבי רוצה יותר להתפלל בשעה 00:10 כי בהתחלה היה בא בשעה תשע
וחצי ואח"כ יותר מאוחר עד 45:9, כי בחגים ושבתות תמיד התפילה בשעה 00:10.
ראיתי עוד דיק שהרבי אוסף את הוצאות בהתחלה "אהבת עולם" ובתיבת "מארבע כנפות
הארץ" מכנים לזרת. כן הרבי אינו מפסיק בשמונה-עשרה בין תיבת "ותמגר" ו"ותכני". "מודים
אנחנו לך" אומר הרבי בקול.
לעריב ניגש דקוק ושאל את הרבי אם יצא לקידוש לבנה. הרבי יצא אחר מעריב. בסוף
קידוש לבנה אמר הרבי לאלו שעמדו לידיו "גוט חדש" וכן "שלום עליכם" אמר הרבי לאלו שעמדו
לידיו.

היום נכנס ל"יחידות" בחור שקנה מסופר זkan פרשיות של ר' ראוון סופר (הסופר של אדמו"ר
הזקן). הוא אמר לרבי שהוא שיש מאנו"ש רוצים למדוד מכתב זה, האם הרבי מסכים לצלט זאת.
אמר לו הרבי שהוא שכתב שם את השם המפורש لكن לא כדאי. הרבי אמר לו שבאמת הוא רוצה
הוא יכול לתת לו לראות מתי שרוחה (כਮובן שהוא לא לך כי הוא לא צריך זאת). הכתב היה
מאוד יפה.

כן בא ליחידות היום הסקוולענער רבי שהגיע באותה תקופה מromeña והשתכן בשכונה (הרבי בקש שידAGO לראות שהיה לו מניין קבוע בבית הכנסת ששכר). הוא היה ביחידות שעה וחצי, היחידות הסתיימה ב-30:1.

יום שני, י"ג חשוון תשכ"ה

הרבי נכנס לתפילה ב-45:9. התפילין של יד לא היו מכוסות הרבה זמן בחולצה (לא כתميد). ב"סלח לנו" מכה אפילו בחזרת הש"ץ (שלא כתוב בספר המנהגים). למנחה נכנס בסידור אחר. מערב כרגיל, חוץ מכך שתמיד בקריאת שמע אומר הרבי הכל בשקט חוץ מפעם השניה של התיבות "ה' אלוקיכם אמת" שאומרים בקול, והפעם אמר הרבי כל הקרי"ש בקול ושמעו פעמים בקול את המילים "ה' אלוקיכם אמת". אחר מערב נסע מיד לבתו כי צמ' היום (היום האחרון של בה"ב) ולא חזר עד למחרת (כבשבוע שעבר).

יום שלישי, י"ד חשוון תשכ"ה

הבחורים מצאו כתוב יד ישן של הרבי מלפני שנים, בו נשאל אם בהדפסת הסידור (שהכינו אז לדפוס) להכנס בתבילה ב"ה, והרבי ענה: "טלית שכולה תכלת". ל"מרכז" הגיע חישון גדול של טלפונים והכניםו זאת לרבי כרגיל, והרבי הואיל לענות: "עשרה קבים של דבר ירצו לעולם ותשעה לךו 'מרכז'".

למנחה יצא הרבי בשעה 3:3 (נדמה לי שדבר עם ר' בנימין גורודצקי). בנפיית אפיקים נעמד הרבי בתיבת "מה געשה". אחר מערב נסע הרבי לבתו עם הרבענית שנאה במכונית. הרבי התישב במושב האחורי וסגר את החלון. הרבענית חיה מושקה שתלית"א מגיעה קבוע פעמיים בשבוע לבקר את אמה הרבענית נחמה דינה, ובגמר הביקור יודת במלילת למטה לקומת המרתף, ויצאת לרכב ומacha לרבי להסיעו לבתו. כך היה הסדר לפ-יערן קבוע.

יום רביעי, ט"ז חשוון תשכ"ה

שחרית כרגיל. בחזרת הש"ץ בשמע קולנו התאמץ הרבי שלא לבכות. בשעה 1 לערך נסע לאוהל. הרבי חזר מהאוהל בשעה 20:5 (15 דקות אחר השקעה). נכנס לחדר הסמור לחדרו, שם את החבילה עם הפ"נים והלך ליטול את ידיו, חזר ונכנס לחדרו. יצא למנחה כעבור כמה דקות. 10 דקות אחרי זמן מערב התפללו מנחה.

כנראה לפי בקשת אב"ש הרבי יגיה את כל השיחות מכל שבת משנת תשכ"ה. ביום אלו קנו את הבניין הגובל עם "סלא" שהוא בגין מגורים לתושבים בשביל להרחבת את כל העניינים, את בית המדרש ומשדי ה"מרכז". אמרים שהבניין נרכש בעזרת ה' קלין מתושבי השכונה, ידיך בית רבי.

מנחה ומעריב כרגיל.

יום רביעי, כ"ב חשוון תשכ"ה

כל פעם שהרבី נכנס לתפילה שחרית שם ידו על המזודה ולא מנשקה, וכן למנחה. כל היום היה כרגיל. מנהה ומעריב כרגיל.

יום חמישי, כ"ג חשוון תשכ"ה

בשעה 4:8 בלילה נכנס לרבី סנטור קינג, הסנטור של מדינת ניו-יורק עם פמליה, וכן נכנסו עמו אחדים מאנ"ש. הרבי קם לחת להם שלום (צילמו את הרבי). הרבי תבע מהם בעיקר בעניין החינוך לנוער. לדוגמא שיתנו כספים למוסדות פרטיים. הוא אמר שהם גותנים לבתי ספר גבוהים, והרבី אמר לו שהוא נותן וודאי לאלו שיוכלו לקבל מהם קולות בבחירה.

אח"כ דברו מעניין הנוער שמתקלל ומזיק ברוחבות. הרבי אמר לו שהנוער התחיל לעשן סמים והרבី הציע לו הצעה ארכאה כיצד ניתן למונע זאת מהנוער הצעיר בעיקר. הם התפעלו מאוד מכך שהרבី מומצא בכל העניינים השוטפים של ארה"ב.

הרבי אמר להם שהוא שמח לפגשם. היה שם גם סנטור יהודי בשם יעצץ, נכדו של רבי יעקב עמדין הנэк, גם יעצץ (הוא דור חמישי לר' עמדין). הרבי ביקש ממנו סליחה שלא דברו על סבו. בזמן שהאורים שהוא בחדרו ה'ק' היו דוחיפות רבות, כולן רצו לשמעו. גם נכבה החשמל ע"י הדוחיפות אך מיד הדליקו. האורחים היו בחדר חצי שעה.

בן נכנסו הלילה התומים ששונקון, אייזנבר, גולד. כשהרבី הלך הביתה היו הרבה ניירות זורקים בחוץ של הבחירות. הרבי שאל את הרב קריינסקי מה זה. אח"כ חכה שחדוקוב יבוא ונסעו לבית.

יום שישי, כ"ד חשוון תשכ"ה

כשהרבី אומר "הצריך והציפורי" סופר באצבעותין.

שבת קודש פרשת חי' שרה, כ"ה חשוון תשכ"ה

כל התהילים הרבי אומר תמיד בעמידה.
הו"תה התועדות.

למנחה כרגיל מתיישב ב"אשרי" עד קדיש "אמן יהא שמיה ורבא", וכן בחזרת הש"ץ עד "מודים", ושוב מתיישב וקם רק בקדיש ב"אמן יהא שמיה ורבא".

יום ראשון, כ"ז חשוון תשכ"ה

למעריב היום בלילה נוצר מדמיות ב"השכיבנו אבינו".
לי"ל "וחידות". הלילה נכנסו קבוצה של תשע ספרדים מאפגניסטן שהיו כשרה בחדרו. הרבי תבע מהם לבנות מקווה וכן בית כנסת ואסף את הכסף מהם. אחד מהם אמר שאחיו חולה ואם הרבי יברך אותו יתנו סך של אלף דולר. הרבי בירך אותו והוא נתן המחאה על סכום זה.

יום שני, כ"ז חשוון תשכ"ה

אין חדש, הכל כרגיל.

יום שלישי, כ"ח חשוון תשכ"ה

הכל כרגע, אין חדש.

יום רביעי, כ"ט חשוון תשכ"ה

בשחרית, וכן למנחה בחזרת הש"ץ אומר "וקרנו תרום בישועתך" בניגון קצר. ב"שים שלום" עצר מלובכות. ראייתי עוד פרט מעניין שמאחורי "ברוך שאמר" מתחילה לאחוז יד ימינו על יד שמאלו בcpf היד ומשחק קצר עם האצבעות, וכן כל יום עד לאחר קריית שם. הרבי הלך למקווה ואחר כך נסע לאוהל, היום ערבית ראש חדש. הרבי חזר מהאוהל ב-15:5, קצר מצונן. התפלל מנחה לפני העמוד (הגם שכבר היה זמן מעריב ובר"ח לא צירף לगשת). בחזרת הש"ץ עצר קצר מדמעות. בד"כ אומר הרבי משנהות בחדרו והיום הוא אמר זאת לפני העמוד מפרק כ"ד כלים עד הסוף, וכן מקוואות פרק ז' (כפי שmobא בסידור). לעריב לא נגש לעמוד.

יום חמישי, ל' חשוון אדר"ח כסלו תשכ"ה

הרבי נכנס לתפילה ב"היום יומם" (קראו לו). אמר את הקדושים, קיבל עלייה. בזמן מוסף אמר את ה"קורבנות" שלפני התפילה, אח"כ אמר משנהות. למנחה נכנס וכך בchodש שעבר אמר משנהות ישר בהיכנסו וקדיש, ואח"כ למנחה ליל "יחידות". היום נכנס קובלסקי. הוא סיפר שאמר לרבי שהגע הזמן שיגלה עצמו, ואמר לו "גלה כבוד מלכותך". הוא לא זכר מה הרבי ענה לו, כי הרבי השתמש מתשובה, ורק זכר שהרבי אמר לו "במהרה".

דרך אגב, בי' שבת לפני שנתיים צעק הנ"ל שהרבי משית, והרבי ענה שהוא אינו אחראי לדיבורו של קובלסקי כמו בא בט"פ ששמעתי מזאת. כן היה היום ביחידות מר' דקל מהה"ק. כשהרבי נסע לביתו הביט אל הזאל, התוועדו אז עם הרב שלום מרוזוב.

יום שישי, בדר"ח כסלו תשכ"ה

הרבי נכנס לתפילה ב"היום יומם". קיבל עלייה. בזמן הפניו אמר תהילים בתהילים שהניחו על הסטענدر. הסתכל על הדף הראשון של התהילים לראות של מי זה ודף בו וסגרו. אמר משנהות ואחר כך "קורבנות".

הרבי חזר מביתו למנחה ב-15:4. בזאל עוד לא היה מנין (כי כרגע בערב שבת הרבי נכנס אחר הדלקת הנר, כ-20 דקות לפני השקיעה, וכך נכנס 15 דקות לפני הדלקת הנרות). היו 4 בחורים ב"זאל" ועוד לא הספיקו להניח את המפה הקטנה על הסטענדר שלו, וישר זרקו זאת והניח כמו שהוא זרוק. הרבי עמד אותו זמן ליד הסטענדר, ואמר "איך דארף א מנין?", והכניס מיד פ"י שהיה ב-5-6. ניגש אחד והתחיל לומר אשרי, והרבי אמר לו "ווארט א מינט", כי הרבי בראש חדש אמר משנהות וקדיש דברנן לפני מנחה (מכיוון שלא אמר קדיש דברנן בוקר לפני הוו). אח"כ אמר קדיש והתחילו להתפלל.